ग्लाता-त्री, ग्लपयिता-ग्लापयिता-त्री, जिग्लासिता-त्री, जाग्लायिता-त्री ;
[1]ग्लायन्[A]-न्ती, ग्लपयन्-ग्लापयन्-न्ती, जिग्लासन्-न्ती ; —
ग्लास्यन्-न्ती-ती, ग्लपयिष्यन्-ग्लापयिष्यन्-न्ती-ती, जिग्लासिष्यन्-न्ती-ती ; —
— ग्लपयमानः-ग्लापयमानः, — जाग्लायमानः ;
— ग्लपयिष्यमाणः-ग्लापयिष्यमाणः, — जाग्लायिष्यमाणः ;
सुग्लाः-सुग्लौ-सुग्लाः ; — —
[2]ग्लानः-[B]ग्लानम्-ग्लानवान्, [C]ग्लपितः-ग्लापितः, जिग्लासितः, जाग्लायितः-तवान् ;
[3]सुग्लः, प्रग्लः[D], [4]ग्लायः, [5]ग्लास्नुः[E], ग्लपः-ग्लापः, जिग्लासुः, [6]जाग्लः ;

---

1. शित्परकत्वेनात्वाभावे, 'एचोऽयवायावः' (6-1-78) इत्यायादेशः ।
2. 'संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः' (8-2-43) इति निष्ठातकारस्य नकारः ।
3. 'आतश्चोपसर्गे' (3-1-136) इति कर्तरि कप्रत्ययः । 'आतो लोप इटि च' (6-4-64) इत्याकारलोपः ।
4. 'श्याऽऽद्व्यधाश्रु—' (3-1-141) इति कर्तरि णप्रत्यये युगागमः ।
5. 'ग्लाजिस्थश्च ग्स्नुः' (3-2-139) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु ग्स्नुप्रत्ययः । 'श्र्युकः क्किति' (7-2-11) इति इण्णिषेधः ।
6. 'न धातुलोप आर्धधातुके' (1-1-4) इति सूत्रस्य भाष्यकृता प्रत्याख्यानपक्षे, पृथगल्लोपे, 'यङोऽचि च' (2-4-74) इत्यनेन यकारस्य लुकि, अकारस्य लुकि, अकारस्य स्थानिवद्भावेन अजाद्यार्धधातुकङित्परकत्वात् 'आतो लोप इटि च' (6-4-64) इत्याकारलोपे च 'जाग्लः' इति रूपम् । साम्भावनिकस्य ङित्वस्यातिदेशलभ्यत्वादेव 'यातिः' इत्यत्र यङन्तात् क्तिचि अल्लोपस्य स्थानिवद्भावादुत्तरखण्डे आकारलोपो भवतीति बोध्यम् । 'यङोऽचि च' (2-4-72) इत्यनेनानैमित्तिके लुकि तु आकारलोपाभावे जाग्लाः इत्येव ।

A. 'ततो रावणमाख्याय द्विषन्तं पततां वरः ।
व्रणवेदनया ग्लायन् ममार गिरिकन्दरे ॥' भ. का. 6-43.

B. 'धयन् दृशा ग्लानरुचिं स कृष्णं म्लानिं त्यजन् ध्यानमले जलान्ते ।'
धा. का. 2-30.

C. 'आजिघ्रैः पुष्पगन्धानां पतङ्गैर्ग्लपिता वयम् ॥' भ. का. 6-78.

D. 'अज्ञो यो यस्य वा नास्ति प्रियः प्रग्लो भवेन्न सः ॥' भ. का. 6.77.

E. 'तान् विलोकयासहिष्णुः सन् विललापोन्मदिष्णुवत् ।
वसन् माल्यवति ग्लास्नू रामो जिष्णुरधृष्णुवत् ॥' भ. का. 7.4.